

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології

До 215 річниці ХНПУ імені Г.С. Сковороди

МАТЕРІАЛИ
II СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ,
ПРИСВЯЧЕНОЇ МІЖНАРОДНОМУ ДНЮ СТУДЕНТА
(15 листопада 2019 року, місто Харків)

Харків

2019

УДК 81+82+371.3:811
ББК 74.580.268
М34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди*

(протокол №6 від 05.11.2019 р.)

М34 Матеріали ІІ студентської науково-практичної конференції, присвяченої Міжнародному дню студента (15 листопада 2019 року, місто Харків) / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2019. 89 с.

У збірці представлено матеріали ІІ науково-практичної конференції магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

Видано за рахунок авторів

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2019

ЗМІСТ

<i>Барон Анжела</i> . Реалії американської преси та способи їх перекладу українською мовою	6
<i>Бєлоус Дмитро</i> . Мовні особливості англійських військово-технічних текстів	7
<i>Бідняженкова Анастасія</i> . Індивідуально-авторський концепт Джона Фаулза	9
<i>Бондаренко Кристина</i> . Positive Auswirkungen der Bewegungsspiele im DAF-Unterricht im Kleinkinderalter	10
<i>Веклич Анастасія</i> . Екофеміністичний інтертекст у романі Дж.Р.Мартіна «Гра престолів»	11
<i>Веремеєнко Поліна</i> . Методи збагачення лексичного запасу учнів на уроках французької мови	13
<i>Вербілова Олена</i> . Мовні засоби на позначення голосу як індикатору емоцій головної героїні роману Шейли О'Фланаган <i>How Will I Know?</i>	15
<i>Власов Ярослав</i> . Час і простір у художній літературі	18
<i>Водолаженко Юлія</i> . Газетний текст як джерело неологізмів	19
<i>Гаврикова Валерія</i> . Символіка простору в есе Джорджа Оруела "Shooting an Elephant"	20
<i>Говорова Світлана</i> . Прагматичні особливості дискурсу фітнес занять (на матеріалі відео курсів фітнес занять)	22
<i>Гольцева Катерина</i> . The Interdiscursive Role of Ekphrasis in <i>Ragtime</i> by E.L. Doctorow	23
<i>Григоренко Дарія</i> . Театральність як аспект інтермедіальності	24
<i>Григотович Кристина</i> . Деякі особливості функціонування англійських лексичних запозичень у сфері побуту в сучасній німецькій мові	25
<i>Дінь Нгок Кієу Ань</i> . Компаративний аналіз німецьких та українських фразеологізмів із компонентом «тварина»	26
<i>Дорофієнко Світлана</i> . Прийоми вираження іронії у творах О. Генрі	28
<i>Дуднікова Дарія</i> . TED Talks як новий синкретичний жанр сучасного медійного дискурсу	29
<i>Забавіна Анастасія</i> . Концепт СТАТУС: метафоричне втілення	30
<i>Зайченко Анна</i> . Характеристика і функція сленгу в романі Е. Берджеса «Механічний апельсин»	32
<i>Земцова Поліна</i> . Рекламні тексти як сфера реалізації прагматичних властивостей англійських фразеологічних одиниць	33
<i>Зотова Анастасія</i> . Індивідуальний стиль автора як проблема перекладу	34

наші знання про семантичні, стилістичні, текстообразуючі потенції фразеологізмів і виявляється перспективним підходом у рамках фразеологічної стилістики. Розглядання графічних змін фразеологізмів до цього часу залишалось за межею поля зору дослідників, і роботи, присвячені даному питанню, одиничні. Прагматичний ракурс даного способу поживлення фразеологізмів аналізується нами вперше.

Практична значимість роботи полягає у можливості застосування результатів проведеного дослідження і широкий мовний матеріал у практиці викладання англійської мови на старших курсах мовних вузів; при викладанні теоретичних курсів із лексикології й стилістики (у розділі лінгвістика тексту), на семінарських заняттях із фразеологічної стилістики.

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ СТИЛЬ АВТОРА ЯК ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ

Анастасія ЗОТОВА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент О.В. Єгорова

Збереження і передача індивідуального стилю залишається головною проблемною задачею в процесі перекладу художнього тексту. При вивченні творчості певного автора складно не помітити тенденцію у виборі лексики, характеристиці персонажів і ситуації в тих чи інших творах. Свої роботи автор створює спираючись на своє уявлення про навколишню дійсність, відчуття, думки та ідеї. Від цього залежить подальший вибір певних засобів, композиції тексту, ролей і взаємин персонажів. Композиція, мовні засоби, персонажі є складовими індивідуального стилю автора.

Головним критерієм оцінки перекладу художнього тексту є не тільки близькість до оригінального тексту, а й збереження стилю твору і індивідуального стилю автора.

Якісний переклад сприймається читачем не як переклад, а майже як текст оригіналу. Таким чином, основним завданням художнього перекладу є створення тексту, здатного художньо-естетично впливати на читача так само як і текст оригіналу. Можливість збереження індивідуального стилю безпосередньо залежить від фантазії і світовідчуття перекладача.

Виступаючи як посередник між автором та читачем, перекладач може стратегічно обрати одну з позицій: або він стає перекладачем-співавтором, який відкрито проявляє в перекладі елементи своєї власної особистості, культури, індивідуальної філософії і створює переказ-перекладення оригіналу. Або він може представляти матеріал як перекладач-медіатор, прагнучи на максимально можливому рівні втілити в перекладі особистість, культуру, індивідуальне мислення, світобачення та стиль автора оригіналу.

Отже перед перекладачем постає завдання об'єктивно розділити долю репродукції і долю інтерпретації при перекладі художнього твору, виділити і передати конкретні елементи індивідуального стилю оригінального автора, не порушуючи системи художньої єдності. Це можна зробити, звернувшись до

інших текстів того ж автора, до додаткових джерел, які нададуть уявлення про його індивідуальний стиль. Перекладачеві необхідні конкретні алгоритми, які дозволять правильно виділяти в оригіналі і передавати при перекладі індивідуальний стиль автора.

КВАЗІНОМІНАЦІЯ ЯК ОДНА З ОСНОВНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОМАНУ АНТИУТОПІЇ

Олександра ІВАНЧЕНКО

Науковий керівник — кандидат філологічних наук, доцент Т. М. Старостенко

XX століття — період, коли відбувається становлення жанру класичної антиутопії, — характеризується важкими та суперечливими соціально-політичними явищами: двома світовими війнами, революціями та національно-визвольними рухами, інтенсивним розвитком науки, техніки та появою радикальних суспільних режимів (соціалізм, нацизм, фашизм).

Автори використовують антиутопію у якості літературного методу, що дозволяє відобразити дійсність, підняти питання, що безпосередньо пов'язані з майбутнім людства. В антиутопії автори вказують людям на їх слабкості та висловлюють свою стурбованість з приводу проблем суспільства. Таким чином, роль антиутопії — це критичний аналіз і попередження.

Характерним явищем для антиутопії є квазіномінація, суть якої полягає в тому, що явища, предмети, процеси та люди отримують нові імена, при цьому їх семантика найчастіше не збігається з загальноприйнятою. Нові імена виконують дві функції: номінативну (при необхідності давати імена новим реаліям, що вводить автор, що створені для опису нового суспільства, держави), експресивну (мета — показати якою великою є влада правителів над людиною; така влада не обмежується тотальним контролем або підпорядкуванням, вона підіймає правителя до статусу творця нового світу, нової держави, де він має право давати назви новим явищам, відкриттям, перейменовувати як йому захочеться предмети та реалії минулого, підлаштовуючи їх під систему своєї «ідеальної» держави). Варто зазначити, що експресивна функція є найбільш значущою для антиутопії, а номінативна активно використовується в інших жанрах літератури.

Квазілексми — це нові слова, що створюють необхідний колорит і контекст у творі, авторський оказіоналізм, що характеризується псевдотермінологічним характером. Одним з творів у якому є велика кількість квазілексем є роман Дж. Оруела «1984».

Джордж Оруел використовує наступні способи створення нових слів:

1. Утворення квазілексем, оснований на використанні існуючих лексичних одиниць в незвичайному поєднанні (The Hate Week, The Two Minutes Hate, The Thought Police, Ministry of Truth, Ministry of Peace, Ministry of Love, Ministry of Plenty).